

§§ 1—7

vedtoges uden Afstemning.

§ 8

vedtoges med 84 Stemmer mod 8.

§§ 9—10

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Nationalmuseets Bygningsforhold.

Forhandlingen genoptoges.

Zahle: Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister har taget fejl paa to Punkter, da han bestemte sig til at forelægge det Lovforslag, vi har her til Behandling. For det første gaar den højtærede Minister ud fra — det staar paa Spalte 1 paa 2den Side i de Motiver, der ledsager Forslaget, at „den almindelige Stemning vil være stærkt imod Bortflytning af Museet fra Kvarteret ved Frederiksholms Kanal“. Lidt længere nede hedder det, at Bevaringen af Prinsens Palæ som Centralpunktet i Museets Bygninger ønskes overordentlig stærkt. Det er rimeligvis fra Museumsfolkene, at den højtærede Minister har denne Anskuelse, for i Direktør Mackeprangs Indstilling til Ministeriet staar der: „Den offentlige Mening vilde imidlertid utvivlsomt protestere kraftig mod, at netop disse Samlinger, der har haft deres Hjem i Palæet trekvart Aarhundrede, flyttes til Materialgaarden.“ Jeg tænker ikke, at der skal lægges Vægt paa, at det netop er til Materialgaarden, de flyttes, men det er vel Direktør Mackeprangs Mening, at den offentlige Mening vilde protestere imod, at disse Ting, som jo ikke har været i Palæet i overordentlig lang Tid, overhovedet blev flyttet derfra. Jeg maa sige, at jeg paa dette Punkt har den stik modsatte Opfattelse. Jeg tror, at den offentlige Mening er meget opskræmt ved Tanken om, at uerstattelige Værdier opbevares i Prinsens Palæ. Denne Bygning er nemlig brandfarlig, og enhver kan sige sig selv, at den ikke kan ombygges saaledes, at den ikke vil vedblive at være brandfarlig.

Sagen er, at denne Bygning, der ligger inde i en tæt bebygget Karré af private Huse, er meget udsat for, at en heftig Ildebrand kan opstaa i dens nærmeste Nabolag. Selv om man ombyggede Prinsens Palæ saaledes, at selve Huset ikke kunde brænde, hvilket vilde være overordentlig bekosteligt og maaske overhovedet ikke muligt, saa vilde det dog kunne risikeret, at en heftig Ildebrand rundt omkring kunde slaa ind med Flammer gennem Vinduerne og antænde de Ting, som var inde i Huset, saaledes at de brændte; og det er de inde i Huset værende Tings Bevarelse, det drejer sig om. Jeg tror, at det staar saaledes for den danske Nation, at man almindeligt mener — i hvert Fald er jeg af den Opfattelse — at der vanskeligt kunde overgaa det danske Folk nogen større Sorg og Skam, end at de uerstattelige Værdier, som vor oldnordiske Samling omfatter, gik til Grunde ved en Ildebrand. Jeg er ogsaa overbevist om, at det vilde blive bebrejdet os hele Verden over, at vi havde passet saa daarligt paa disse Ting, hvis de brændte. Alligevel har vi behandlet dem med stor Letsindighed; og det er ikke, fordi vi ikke er blevet gjort opmærksomme paa, at Faren var der. I den store Betænkning, som blev afgivet den 24. September 1883, angaaende vore offentlige Bygninger, hedder det: „At opbevare kostbare, ja uerstattelige Samlinger under saadanne Forhold er nær nok uforsvarligt. Ingen menneskelig Magt vil være i Stand til at redde dem, dersom under uheldige Forhold en større Ildsvaade skulde udbyde i deres umiddelbare Nærhed, for slet ikke at tale om den Fare, der er forbundet med de mangfoldige Ovne i selve Samlingerne.“ — Disse Ovne tror jeg nu nok er fjernet; men den øvrige Fare er blevet tilbage. Saa sluttet denne Bemærkning med disse Ord: „Der fældes i den Henseende i Udlandet lidet smigrende Domme over vor Sorgløshed.“ Hvis vi fortsætter med denne Sorgløshed ved at ombygge noget paa Prinsens Palæ og lade disse uerstattelige Ting forblive der, saa vil Dommen over os i Udlandet ikke blive mildere; men den offentlige Mening her i Landet vil ogsaa fordømme det. Jeg er vis paa, at Museumsdirektøren og den højtærede Minister tager ganske fejl, naar de tror, at der er en offentlig Mening her i Landet, som kræver, at disse Ting bevares i Prinsens Palæ. Nej, der er en offentlig Mening her i Landet, som stærkt og bestemt kræver det modsatte, som kræver, at disse Ting skal fjernes fra Prinsens Palæ. Det er det første og det vigtigste; som den offentlige Mening i Danmark kræver angaaende